

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' וירא ט"ו חשון תשס"ט

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 342

פנינים בקריים

וירא אליו ה' (י"ה, א) פרש"י שלישי למילתו היה ובא הקב"ה ושאל בשלומו, יש לבאר הכוונה ע"פ מה שאמרו חז"ל דארבע ערלות הן אוון פה לב וערלת הגוף, והנה אאע"ה קודם שכל עצמו תיקן ג' ערלות ראשונות, וזה שפרש"י שלישי למילתו היו פירוש בעת שכל בשרו כבר היה שלישי למילתו שכבר מל מקודם ג' הערלות הנ"ל ונעשה אדם השלם.

והוא יושב פתח האוהל כחום היום (י"ה, א) דהיינו אף שהיה צדיק גדול אעפ"כ החזיק עצמו בהכנעה גדולה שעדיין יושב כ-פתח והתחלה של הקדושה דאהל רמו על הקדושה כחום היום כלומר שהיה ברור כשמש בעיניו שאינו אלא מתחיל בעבודתו יתברך.

ואקחה פת לחם וסעדו לבכם (י"ה, ה) דהצדיק הרוצה להשפיע לעולם הוא צריך להשפיע ע"י צדיקים אחרים בהתחברו עמהם וע"י אכילה שמאכיל אותם בקדושה דע"י אכילה זאת תשפיע השפעות לאחרים. (נעם אלימלך)

ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני (כ"ב, ז) רצה לומר שיצחק תלה את כל קיום המצוה באביו, ויאמר שאין אני עושה כלום רק אבי, וע"ז השיב לו אברהם ויאמר הנני בני, רצה לומר שאברהם אמר אליו מי יתנני ואהיה אני על מדרגתך בני כי אתה העיקר בקיום המצוה. (שפתי צדיקים רימנוב) **בענין העקידה כתוב על אחד ההרים (כ"ב, ב)** הרים נקראים אבות. אחד ההרים יעקב המיוחד שבאבות, שניהם: אברהם מדת החסד ופחד יצחק משלימים למדת יעקב מדת האמת ללמוד שיבטל האדם כל המדות בעבור האמת. (שפת אמת)

והוא יושב פתח האוהל (י"ה, א) כי לאחר המילה נפתח ונתגלה הארת השמחה, ואיתא במשנה שלשה דברים מתלמידיו של אאע"ה עין טובה רוח נמוכה ונפש שפלה, בזכות אלה המצוות וברך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו ניתן לו ברית מילה חיתוך נפש שפלה שמחסר מקצת נפש ורוח נמוכה פריעה ועין טובה היא הארה שמתגלה אחר המילה וכו'.

ויאמר ה' אלקי אדני אברהם הקרה נא לפני היום (כ"ב, י"ב) על 'ויאמר' יש טעם שלשלת וכן על 'ויתמהמה' אצל לוט (י"ט, ט"ז) וכן אצל יוסף 'וימאן' (ל"ט, ה) יש גם טעם שלשלת, כי שלשלת לשון התקשרות אליעזר היה מקושר לאברהם, לוט היה מקושר אצל ממנו ויוסף הצדיק היה מקושר להשי"ת. (אמרות משה להרה"ק מקאברין)

ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את אברהם בכל (כ"ד, א) שכוללת הכל ואין לו קצבה, ואברהם היה כל מבוקשתו על הכלל.

וה' ברך את אברהם בכל (כ"ד, א) דיינו מפני שיש בו מדת ההסתפקות ונחשב לו כמו כל - וכן ראוי לכל אדם מישראל לאחזו במדות אבותינו הקדושים ואז יגרום ג"כ שהשי"ת ימלא כל חסרונם ותאותם כמ"ש תאות לבו נתת לו. וזאת המדה היה לאבותינו הקדושים אברהם בכל יצחק מכל יעקב כל. דהיינו שגרמו השפעות טובות וברכות לעמו ישראל.

ושמרו דרך ה' לעשות צדקה (י"ח, ז) גם ללמוד תורה וגם ליתן צדקה לא כאלה שחושבים מכיוון שלומדים אין חובה לעשות צדקה, ולא כאלה שחושבים שמאחר ונודרים נפטרו מלשמור דרך ה' קמ"ל. (אור החיים)

ויהיו חיי שרה (כ"ג, א) 'ויהיו' גימטריה 'לו' כמנין שנותיו של יצחק בזמן העקידה. מספר ר"ת השה לעולה בני, כל החיות של שרה אמנו ע"ה היה להעמיד בן שימסור נפשו לעולה כליל לה' וכאשר השיגה תכלית זו הלכה לעולמה.

שיחת הרא"ש זיע"א ליל תשעה באב תשל"ה - האשכנזי - ה'בא ל'נפולס ע"י א.א.

תביאני לידי נסיון, בגלל שהנסינות הקשים יבלבל אותנו לגמרי.

ומכיון שהרבש"ע רוצה להיות השליט על העולם, כי הוא אחד בעולמו והוא התכלית של כל הבריאה, והוא רוצה שהגוף יהיה כלה מאליו כדי שתחזור עטרה ליושנה ויבנה בית המקדש השלישי והוא ישכון בינינו כמו שהיה בזמן שהיה השלימות של בתי מקדשות. לכן היה החורבן של היהודים בלילה הזה וכל המכאובים שנסתעפו ממנו. כי הרבש"ע מעורר אותנו תמיד שנתעורר ולא נשכח שאנו חיים בבחירה. ונזכור שכל החיים שלנו אנו עומדים בפרשת דרכים ולא יודעים להיכן לפנות, בגלל שהיסוד שלנו הוא לא יסוד - אין, ה"לעומת זה" של יסוד האין של הקדושה. ולדאבוננו זה הביא לכאב מאוד מאוד עמוק שנהיה כזה חורבן שנמשך כבר קרוב לאלפיים שנה ועדיין הכאב הוא אותו כאב מר. והכל בכדי לעורר אתנו שנגיע ליסוד האמת, ובכך נפעל לאוקמי שכינתא מעפרא.

אולם למצב כזה לא נוכל להגיע אלא אם כן נתאחד, ונגיע למצב בו נבין אחד את השני, והכאב שלנו לא יביא אותנו לידי פירוד. כי בזמן שאדם מגיע לידי נסיון הוא מוכרח לעבור יסורים, ולא משנה איזה נסיון. כל נסיון מינימלי שנחשב לבני אדם נסיון מביא מכאוב, והכאבים בוערים בו כמו אש, ועלולים לגרום לפירוד. אמנם מטרת הנסיון היא שהאדם יתעורר ולא ישכח מי הוא, "מה אנו מה חיינו", ואז גם לא יהיה פירוד בינו ובין החבר. אך כאשר הוא לא מתעורר מזה לזכור "מה אנו מה חיינו", זה גורם פירוד בינו ובין החבר שנגע בו בנסיון הזה, ואז הם רבים ונהיים ברוגז. מתפתחת שנאה ביניהם, והם מפסיקים לדבר זה עם זה, ומדברים לשון הרע אחד על השני. והשכינה סובלת מזה, והיא בגלות. ככה זה נמשך שנים רבות, אלפי שנים, בכזו גלות ארוכה, ושוב הגענו ללילה של תשעה באב.

אמנם, למרות שהמציאות מראה לאדם שהוא אין. עם כל זה, בשעה שהאדם עושה פעולה, ולא משנה אם הוא לומד או עושה חסד או פועל עם בני אדם, לא יתכן שהוא לא ירגיש את החלק של הגוף. משום שהגוף בכל זאת נשאר גוף. ואם כן איך בכזה גוף הוא יכול להיות מבוטל לגמרי ולחיות רק את מציאות האמונה שהוא ית' הוא סיבת כל הסיבות ועילת כל העילות? התשובה היא: את זה משיגים ע"י עינויים. הם מביאים לזה, כמו שאמר דוד המלך ע"ה "טוב לי כי עוניתי למען אלמד חוקיך". בכדי להשיג את 'חוקיך', את האמונה הפשוטה (בחינת 'חוק' בלא טעם), את הסיבה - 'טוב לי כי עוניתי' וכך אשיג את האמונה. כי היות שמציאות האדם הוא יסוד האין של הקדושה, הוא מוכרח לעבור עינויים, לכן הוא לא ביקש שלא יבואו עליו יסורים, הוא רק ביקש "רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו", שכאשר יבואו עליו היסורים לא יהיה מבוטל לגמרי, בכדי שלא יאבד את היסוד של האין דקדושה.

אך כאשר האדם מאבד ח"ו את הבחירה, דהיינו את יסוד האין שלו, ומה שהוא עושה את הפעולה נהיה אצלו שזה המציאות, ואז מציאות האין של הקדושה מתרחקת ממנו, והטבע מקבל שליטה, והוא נהיה מציאות של העולם. ומכיון שהוא נהיה מציאות של העולם, ממילא אין אצלו מקום לבחינה של הקדושה, והשכינה הקדושה יוצאת לגלות. ומה עושה הרבש"ע, הבורא עולמים שנקרא אמונה, מביא על האדם כאבים חזקים. הוא מכניס אותו בכאב, אולי אז יתעורר ויכיר את היסוד שלו ויעבוד את העבודה שלו מתוך ביטול בכדי שיכיר את המציאות האמיתית שלו שהיא יסוד האין של הקדושה. ואם עדיין האדם לא קולט ח"ו והוא חי הלאה ביסוד שלו, במציאות הגוף, והוא לא מתקשר ע"י הבחירה ויסוד האין אל יסוד האין דקדושה, מביאים עליו מכאובים יותר חזקים. ועל זה מבקשים "אל

בו אור של שבעת ימי בראשית, אך ליידער
ליידער הרבש"ע עוד לא זכה לזה. שוב
יושבים על הארץ, ושוב בוכים על החורבן ועל
הגלות, בגלל שאין מי שיתעורר ובשעה שהוא
בא לידי נסיון ידע שהנסיון לא נועד בכדי שיהיה
מחלוקת בבית, הנסיון נועד רק להביא שיסוד
האין שלו יתעורר, שהגוף יהיה כלה מאליו,
והשליטה על הגוף תהיה יסוד האין של מציאות
האמת.

זו היתה התכלית עליה עבדו הצדיקים כל
הדורות. הם חיכו שיגיעו לאחדות, לאהבה
שאינה תלויה בדבר. מה פירוש "אהבה שאינה
תלויה בדבר"? כאשר שני בני אדם נפגשים יחד
כל אחד מעונין להפיק מזולתו את האינטרסים
שלו. אם נראה לו שלשני יש כסף, יהיה איתו
בידידות, וירמה אותו, בכדי להוציא ממנו את
כספו, ואחרי שהוציא ממנו את הכסף יפרד ממנו
ושוב לא ירצה להכירו. ולעצמנו זה קורה הרבה,
שני בני אדם מתרועעים רק בכדי להפיק מן
השני את האינטרס שלו, את הדבר שהוא מעונין
בו, ואח"כ נהיה ביניהם פירוד, ומריבה בגלל זה,
כי העושק והניצול שנעשה לו בוער בו כמו אש -
"בשביל זה הגעת אלי, בשביל לרמות אותי. ואני
סברתי שיש לי איתי ידיד נאמן, ובסוף, אחרי
שהשגת את התועלת שלך והוצאת ממני את
הדבר שרצית אתה מתרחק ממני ויותר לא רוצה
להכיר אותי". לאסוננו זה נמשך ככה כל הדורות.
ואותם צדיקים שחפשו אהבת אמת, חיפשו
אהבה שאינה תלויה בדבר, שהיא אהבה דוד
ויהונתן, ולא מצאו.

מה היה באהבה של יונתן ודוד שהיתה אהבה
שאינה תלויה בדבר. כאשר דוד המלך היה שבור
מהנפילה שהוא נפל הוא לא ביקש להעלים את
החטאים שלו ולא התבייש לחשוף אותם, הוא
אמר על עצמו "אנכי תולעת ולא איש חרפת
אדם ובזוי עם", כל ימיו הוא עבד על עצמו
שמהפגמים שלו יגיע להכרה מי הוא המקיים
אותו. ואז הוא ביקש לעצמו חבר שיוכל

כל הלילה הזה של תשעה באב נגרם ע"י לשון
הרע של המרגלים שהלכו לראות את ארץ
ישראל, ובמקום לספר את השבח שלה, ולקדש
את הרבש"ע שהביא אותנו אליה ונתן לנו כ"כ
הרבה טובה, הם עשו בדיוק להיפך ודברו לשון
הרע על ארץ ישראל. בגלל זה נחרב בית
המקדש בראשונה, ובשנית, וככה זה נמשך ואנו
מתגוללים בעפר וממשיכים לסבול את אותם
מכאובים. מן הכאבים שיש בכל בית יכול כל
אחד להרגיש את החורבן של בית המקדש, ולמה
הכאבים הללו לא מעוררים את הגאולה
השלימה? בגלל שאנו לא עומדים בנסיון,
ובמקום שהנסיונות יראו לנו שיש בעל בית
ויגרמו לנו להתעורר ועיי"ז לעורר את השכינה
שתגאל אותנו ויבנה בית המקדש, הנסיונות הללו
מביאים אותנו לידי פירוד לבבות שבעטיו
נגרמים לנו אסונות. המצב הזה מביא פירוד,
ומביא שברון, ומביא רוגז, וגורם שהשכינה תצא
מאותו בית. ובגלל שהיא יוצאת מן הבית היא
הולכת לגלות. וככה עוברת שנה אחרי שנה,
ועדיין לא נושענו. כל הזמן עומדים באותו מצב.

איך נגיע אל הגאולה השלימה, והלילה של
תשעה באב יהיה האושר האמיתי שהרבש"ע
מחכה עלינו להביא לנו, שזה האור של שבעת
ימי בראשית שהרבש"ע גנו לעתיד לבוא.
לעתיד לבוא אין הכוונה מה שיבוא בעתיד,
רק כל יהודי שעומד בנסיון מכשיר את הבית
שלו להשראת השכינה. ולכן כל אחד מוכרח
לעבור נסיונות, כמו שנאמר "טוב לי כי עוניתי" -
טוב לי לעבור נסיונות "למען אלמד חוקיך",
שאדע שהשכינה נמצאת אצלי בבית. הקב"ה
מחכה שיתעורר בית אחד בכדי ששם יהיה לו
מקום מנוחה ושם יוכל להשרות את שכניתו, ושם
יהיה ניצוץ אחד שיוכל להתפשט על כל העולם,
כמו גרגר של זרע שזורעים באדמה וממנו צומח
עץ גדול שהולך וגדל עוד ועוד ונותן פירות.
הרבש"ע מחכה שיהיה בית אחד שיש בו ניצוץ
של אור, ובמקום החושך של תשעה באב יהיה

דוד. לכן הם יכלו להתרועע, והם נשארו הסמל של האבה שאינה תלויה בדבר. כל אחד מהם היה מונח במצב שלו ובכאב שלו, הוא חי את המציאות שלו ולא חשב על החסרונות של החבר. כאשר דוד המלך היה כאוב, הוא חי את הכאב שלו ולא שמע את החסרונות של החבר, הוא שמע רק "ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם". וכאשר דוד דיבר לפני יהונתן את מכאובי לבבו, יהונתן לא שמע את החסרונות של דוד, הוא שמע את החסרון שלו עצמו, את הכאב שלו עצמו, הוא שמע שהוא חרפת אדם ובזוי עם. לכן הם יכלו להתחבר. כי מכיון שהם לא שמעו אחד מהשני את החסרונות של השני וכל אחד שמע את רק החסרונות של עצמו, הם לא שמעו שום "לשון הרע" שאפשר לספר אותו, וכל אחד חשב רק על עצמו "אנכי תולעת ולא איש", ואנכי "חרפת אדם ובזוי עם". לכן הם נשארו סמל לכל הדורות עד הדור הזה - אהבת דוד ויהונתן.

(- מאשק ב'א/א ב'ט"ז -)

גלות בפניו את הפגמים שלו. אחד כזה שהאבה ביניהם תהיה אהבה שאינה תלויה בדבר. הוא חיפש חבר שכאשר הוא יבוא אליו ויגלה לפניו את כל הלכלוך שלו, את ה"חרפת אדם" וה"בזוי עם" שלו, הוא לא יצא לרחוב וידבר "אסור להתחבר עם דוד המלך, הרחמן יעילנו ממנו. הוא חרפת אדם, הוא בזוי עם, הוא המאוס מכל העם, הגרוע מכולם. אסור להתקרב אליו". ומה הוא מצא, הוא מצא כזה חבר שכאשר הוא הוציא בפניו את עומק הכאב שבלבבו, את כל הלכלוך שלו, יהונתן שמע בזה את המכאובים של עצמו. מה הוא שמע, שהוא בדיוק כמו דוד. הוא יכל להגיד לו "אתה מדבר על הכאבים שלך? אתה לא מדבר עליך, אתה מדבר עלי, אני נמצא באותו כאב". וממילא, אם גם הוא נמצא באותו כאב, הוא לא ילך מחר וידבר עליו. כאשר הוא שמע את ה"חרפת אדם" של דוד, הוא שמע שזה הוא. הוא שמע את הכאב של עצמו ולא היה לו מה לספר על החבר. לא היה לו "לשון הרע" למכור, כי באם היה מספר את זה הוא היה מספר על עצמו, לא על

שהשמחה במעונם

הר"ר מרדכי קורנפלד ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר מאיר קורנפלד ומשפ' להולדת הבן
הר"ר מרדכי כהן ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר אליהו כהן ומשפ' להולדת הבת
הר"ר יהודה ליב פרוש ומשפ' לנישואי הנכדה ולהולדת הנינה
הר"ר בנימין סירוטה ומשפ' לנישואי הבת

י"ל ע"י
מערכת החברותא
רח' עדין 3
02 - 5829688 ☎
02 - 5325477 סקס:
ת.ד. 5080
ירושלים 91050

לעילוי נשמת

האשה הצדקנית מרת צביה ב"ר אברהם ע"ה
נלב"ע כ' חשון תשנ"ג
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע